

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน โลกที่สกปรกนี้จะกลายเป็นไฟในเวลาอันสั้น ดังนั้นจงลืมทุกสิ่งที่คุณเรียกว่าเป็นของคุณ รวมทั้งร่างกายของคุณ อย่าได้ผูกพันหัวใจของคุณกับโลกนี้
- คำถาม:** เหตุใดพ่อจึงตั้งใจให้ลูกมีการวางเฉยต่อดินแดนแห่งความทุกข์นี้?
- คำตอบ:** เพราะลูกต้องไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ลูกไม่ต้องอยู่ในโลกที่สกปรกนี้อีกต่อไป ลูกเข้าใจว่าดวงวิญญาณจะแยกออกจากร่างกายและกลับบ้าน ทำไมลูกจะต้องมองดูที่ร่างกายนั้น? ดังนั้นสติปัญญาของลูกไม่ควรจะถูกลงไปทีละนิดหรือนามของใคร แม้กระทั่งการมีความคิดที่สกปรก, สถานภาพของลูกก็จะถูกทำลาย

โอม ซานติ ชีพบาบาพูดกับลูกๆ ของท่าน, กับลูกๆ ดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่รับฟัง ลูกแต่ละคนต้องมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ หลังจากที่มีศรัทธา, ลูกต้องอธิบายแก่ผู้อื่นว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาเพื่อพาทุกคนกลับบ้าน ท่านปลดปล่อยลูกจากบ่วงพันธะของความทุกข์และพาลูกไปสู่ความสัมพันธ์ของความทุกข์ ความสัมพันธ์เรียกว่าความสุขและบ่วงพันธะเรียกว่าความทุกข์ ในเวลานี้อย่าได้ผูกพันหัวใจของคุณกับรูปหรือนามของผู้ใดที่นั่น จงเตรียมการที่จะกลับไปบ้านของคุณ บาบามีขีดจำกัดมาเพื่อพาดวงวิญญาณทั้งหมดกลับบ้าน ดังนั้นอย่าได้ปล่อยหัวใจของคุณหลุดตึงไปหาใครที่นั่น บ่วงพันธะทั้งหมดที่สกปรก ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกได้กลับมาบริสุทธิ์ ที่ไม่ควรจะมีใครมาแตะต้องร่างกายของคุณด้วยความคิดที่สกปรก ความคิดเหล่านั้นถูกขจัดไปแล้ว ลูกไม่สามารถกลับบ้านได้โดยที่ไม่กลับมาบริสุทธิ์ ลูกจะต้องสัมผัสกับการลงโทษหากลูกไม่ได้เปลี่ยนแปลงตนเอง ในเวลานี้ดวงวิญญาณทั้งหมดยังไม่เปลี่ยนแปลง พวกเขาทำกรรมที่สกปรกด้วยร่างกายของพวกเขา หัวใจของพวกเขาผูกพันอยู่กับผู้มีร่างกายที่สกปรก พ่อมาและพูดว่า หยุดความคิดเหล่านั้นทั้งหมด ลูกๆ ดวงวิญญาณต้องแยกจากร่างกายและกลับบ้าน โลกนี้สกปรกมาก ลูกไม่ต้องการที่จะอยู่ที่นั่นอีกต่อไป ลูกไม่มีความปรารถนาที่จะมองดูผู้ใด เวลานี้พ่อมาเพื่อพาลูกไปสู่สวรรค์ พ่อพูดว่า ลูกๆ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์, จงจดจำพ่อ อย่าได้ผูกพันหัวใจของคุณกับผู้ที่มีร่างกายใดๆ ความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดของลูกควรจะจบสิ้นลงอย่างสมบูรณ์ สามัคคีและภรรยามีความรักกันอย่างมาก พวกเขาไม่สามารถจะแยกจากกันได้ เวลานี้ลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ, พี่น้องเพศชาย ไม่ควรจะมีความคิดที่สกปรกหลงเหลืออยู่ พ่ออธิบายว่า เวลานี้โลกนี้คือโรงคั่วประเวณี เป็นเพราะกิเลสที่ลูกมีประสบการณ์ของความทุกข์ตั้งแต่ตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบ พ่อตั้งใจให้ลูกให้มีการวางเฉย เวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่ในเรือกลไฟและพร้อมที่จะกลับบ้าน ดวงวิญญาณเข้าใจว่าเวลานี้เขาจะกลับไปหาพ่อ ลูกได้มีการวางเฉยในทั้งโลกเก่านี้ ลูกไม่ต้องการที่จะอยู่ในโลกที่สกปรกของนรก, โรงคั่วประเวณีนี้อีกต่อไป ดังนั้นเป็นสิ่งที่เลวร้ายมากที่มีความคิดที่สกปรกของยาพิษ สถานภาพของลูกจะถูกทำลายด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า พ่อมาเพื่อพาลูกไปสู่โลกที่สวยงาม, ดินแดนแห่งความสุข พ่อจะพาลูกออกไปจากโรงคั่วประเวณีนี้ไปสู่วัดชีวา ดังนั้นเวลานี้โยคะของสติปัญญาของลูกควรจะอยู่กับโลกใหม่ ลูกควรจะมีความสุขอย่างมาก บาบามีขีดจำกัดกำลังสอนลูก มันอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าวงจรที่ไม่มีขีดจำกัดของโลกหมุนไปอย่างไร ด้วยการรู้จักวงจรโลก นั่นคือด้วยการคงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง, ลูกจะกลายเป็นผู้ปกครองโลก หากโยคะของสติปัญญาของลูกเชื่อมโยงกับผู้ที่มีร่างกาย สถานภาพของลูกก็จะถูกทำลาย ลูกไม่ควรจะจดจำความสัมพันธ์ทางร่างกายใดๆ นี่คือโลกของความทุกข์ที่ซึ่งทุกคนเป็นเหตุของความทุกข์ พ่อพาทุกคนออกไปจากโลกที่สกปรกนี้ ดังนั้นจงเชื่อมโยงสติปัญญาของลูกกับบ้านของคุณ มนุษย์ทำความเลื่อมใสศรัทธาเพื่อที่จะไปสู่การหลุดพ้น ลูกพูดด้วยเช่นกันว่า พวกเราดวงวิญญาณไม่ต้องการที่จะอยู่ที่นั่น พวกเราจะละทิ้งร่างที่สกปรกเหล่านั้นและกลับไปยังบ้านของเรา เหล่านี้คือรองเท้าเก่า ลูกจะละทิ้งร่างกายเหล่านั้นในขณะที่จดจำพ่อ ในช่วงเวลาสุดท้ายของลูก, ลูกไม่ควรจะจดจำผู้ใดนอกจากพ่อ ลูกต้องละทิ้งร่างกายของลูกที่นั่นเช่นกัน เมื่อลูกออกจากร่าง ลูกก็จะทิ้งทุกสิ่งอื่นเช่นกัน ลูกต้องลืมทุกสิ่งที่คุณพูดว่าสิ่งนั้นเป็นของคุณ, รวมทั้งร่างกายของคุณ โลกที่สกปรกนี้จะกลายเป็นไฟ เหตุนี้เองลูกต้องไม่ผูกพันหัวใจของคุณกับโลกนี้ พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน พ่อกำลังก่อตั้งสวรรค์เพื่อลูก ลูกคือผู้ที่จะไปและอยู่ที่นั่น เวลานี้ใบหน้าของลูกอยู่ในทิศทางนั้น ลูกต้องจดจำพ่อ, บ้านและสวรรค์ ลูกมีการวางเฉยต่อดินแดนแห่งความทุกข์นี้ ลูกมีการวางเฉยต่อร่างกายนี้ มีความจำเป็นอะไรที่จะต้องแต่งงานหรือ? โดยการแต่งงาน, หัวใจของลูกก็จะผูกพันอยู่กับร่างกาย พ่อพูดว่า อย่าได้รักรองเท้าเก่าเหล่านั้น นี่คือโรงคั่วประเวณี ทุกคนไม่บริสุทธิ์ นี่คือนรกของราวัน ลูกต้องไม่ผูกพันหัวใจของคุณกับผู้ใดที่นั่นนอกจากพ่อ หากลูกไม่ได้จดจำพ่อ บาปของหลายชาติ

เกิดของลูกก็ไม่สามารถหลุดออกไปได้ ในกรณีนั้นลูกจะต้องสัมผัสกับการลงโทษอย่างมากและสถานภาพของลูกก็จะถูกทำลายด้วยเช่นกัน ดังนั้นทำไมไม่ละทิ้งบ่วงพันธะของยุคเหล็กเหล่านั้น? พ่ออธิบายสิ่งที่ไม่มีความจำเป็นกับทุกคนเมื่อชั้นยาสชีราโจปะทาน, โลกก็ไม่ได้สกปรกมากนัก พวกเขาเคยอาศัยอยู่ในป่าและทุกคนก็จะถูกดึงดูดเข้าไปหาพวกเขา ผู้คนจะนำอาหารไปให้พวกเขาที่นั่น พวกเขาอยู่ที่นั่นโดยไม่มี ความกลัวใดๆ ลูกต้องอยู่อย่างไม่มี ความกลัวด้วยเช่นกัน ลูกจำเป็นต้องมีสติปัญญาที่กว้างไกลสำหรับสิ่งนั้น ลูกๆ กลับมามีความสุขเมื่อลูกมาหาพ่อ ลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกของดินแดนแห่งความสุขจากพ่อที่ไม่มีความจำเป็น มีโรคที่สกปรกมากมาย ฯลฯ พ่อให้การรับประกันกับลูกว่าพ่อจะพาลูกไปยังสถานที่ที่ไม่มี ความทุกข์หรือร่องรอยของความเจ็บป่วยเลย ฯลฯ พ่อทำให้ลูกมีความสุขพลาณามัยดีเป็นเวลาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ลูกจะต้องสัมผัสกับการลงโทษเป็นอย่างมากหากลูกผูกพันหัวใจของลูกกับใครที่นั่น อธิบายแก่ผู้ที่พูดถึงความเจ็บสงบสมานาที่แล้วถามพวกเขาว่า จะเกิดอะไรขึ้นกับความเจ็บสงบ? ที่นั่นลูกต้องจดจำพ่อซึ่งบาปของลูกสามารถได้รับการปลดปล่อย พ่อคือผู้เดียวที่ให้พรแห่งความเจ็บสงบแก่ลูก ลูกจะสามารถรับความสงบได้อย่างไรโดยไม่จดจำพ่อ? ด้วยการจดจำพ่อเท่านั้นที่ลูกจะสามารถได้รับมรดกของลูก ครูควรสอนบทเรียนเหล่านี้ ลูกควรจะสามารถตื่นตัวและจะไม่มีใครพูดสิ่งใด เมื่อลูกเป็นของพ่อ, ลูกจะได้รับอาหารเพื่อท้องของลูก ลูกจะได้รับอย่างมากเพื่อการดำรงชีพของลูก ลูกสาวเวடன்ตีก็ได้ทำข้อสอบซึ่งมีคำถามว่า ใครคือผู้ที่ถ่ายทอดกิตะ? และเธอก็ตอบว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา แล้วเธอก็สอบตก ในขณะที่ผู้ที่เขียนชื่อของกฤษณะนั้นสอบผ่าน ลูกได้พูดความจริงแต่เป็นเพราะพวกเขาไม่รู้สิ่งนี้ พวกเขาจึงทำให้เธอสอบตก แล้วเธอก็โต้เถียงกับพวกเขาและบอกพวกเขาว่าเธอเขียนความจริง พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดผู้ไม่มีตัวตนคือพระเจ้าแห่งกิตะ ไม่สามารถเป็นกฤษณะ, ผู้ที่มีร่างกาย อย่างไรก็ตามลูกผู้ที่มีความปรารถนาที่จะทำงานรับใช้ทางจิตและดังนั้นเธอจึงหยุดศึกษาเล่าเรียน เวลานั้นลูกเข้าใจว่า ในขณะที่จดจำพ่อ, ลูกต้องละทิ้งร่างกายของลูกและไปสู่โลกแห่งความเจ็บสงบ ด้วยการอยู่ในการจดจำระลึกถึงลูกได้รับทั้งพลาณามัยดีดีและความมั่งคั่ง เคยมีทั้งความสงบและความเจริญรุ่งเรืองในบารัต หากลูกกุมาริหนึ่งและอธิบายสิ่งเหล่านี้แก่ผู้คน จะไม่มีใครวิจารณ์ลูก หากมีใครในนั้นต่อต้านลูก ลูกสามารถที่จะฟ้องร้องได้ตามกฎหมาย ไปและดูเจ้าหน้าที่ที่สำคัญ พวกเขาจะทำอะไรกับลูก? ไม่ใช่ว่าลูกจะอดอยาก! ลูกสามารถทานจาปาดีกับกล้วยหรือโยเกิร์ต มนุษย์ทำบาปอย่างมากเพียงเพื่อปากท้องของพวกเขา พ่อมาและเปลี่ยนทุกคนจากดวงวิญญาณบาปให้เป็นดวงวิญญาณบุญ ไม่จำเป็นต้องทำบาปหรือพูดเท็จ ลูกได้รับความสุขเป็นเวลาสามในสี่ของวงจรและความทุกข์เพียงหนึ่งในสี่ของวงจรเท่านั้น เวลานั้นพ่อพูดว่า ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน เวลานั้นจดจำพ่อและบาปของหลายต่อหลายชาติเกิดของลูกจะถูกเผาไหม้ ไม่มีวิธีอื่นใด ผู้คนได้สะดุดล้มเป็นอย่างมากในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาสามารถกราบไหว้บูชาชีวาที่บ้าน แต่พวกเขาแน่นอนก็ยังคงไปวัด ที่นั่นลูกได้พบกับพ่อแล้ว ไม่มีความจำเป็นสำหรับลูกที่จะเก็บสัญลักษณ์ของท่านไว้ ลูกรู้จักบาบา ท่านคือพ่อที่ไม่มีความจำเป็นของลูก ท่านกำลังให้มรดกของอาณาจักรแห่งสวรรค์ของลูกแก่ลูก ลูกมาที่นี่เพื่อประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ ที่นั่นไม่มีเรื่องของการศึกษาคัมภีร์ ฯลฯ ลูกเพียงแต่ต้องจดจำพ่อ บาบา เรากำลังจะมาหาท่าน เป็นเวลานานเท่าไรแล้วตั้งแต่ลูกได้จากบ้านนั้น? หลังจากออกจากดินแดนแห่งความสุข ลูกก็ได้ใช้ 63 ชาติเกิด เวลานั้นพ่อพูดว่า ลูกต้องไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข เผาแต่สี่ดินแดนของความทุกข์นี้ จดจำดินแดนแห่งความสุขและดินแดนแห่งความสงบ ไม่มีอะไรยากเกี่ยวกับสิ่งนี้ ชีพบาบาไม่จำเป็นต้องศึกษาคัมภีร์ใดๆ ฯลฯ บราห์มานี้ได้ศึกษาสิ่งเหล่านั้น เวลานั้นชีพบาบา กำลังสอนลูก บราห์มานี้ก็สามารถสอนด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามลูกต้องคิดเสมอว่าเป็นชีพบาบาที่กำลังสอนลูก ด้วยการจดจำท่าน, บาปของลูกก็จะได้รับการปลดปล่อย ผู้นั้นอยู่ระหว่างกลาง พ่อพูดว่าเวลานี้มีเวลาน้อยมาก, ไม่มาก อย่าคิดว่าลูกจะได้รับอะไรก็ตามที่อยู่ในโชคของลูก ในโรงเรียนลูกต้องทำความเพียรพยายามเพื่อศึกษาเล่าเรียน ลูกจะไม่เพียงแต่พูดว่าลูกจะได้รับอะไรก็ตามที่อยู่ในโชคของลูก หากลูกไม่ศึกษาเล่าเรียนที่นี่, ลูกจะต้องทำงานที่นั่นเป็นเวลาหลายชาติเกิดนับไม่ถ้วน ลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิในอาณาจักร ต่อมาในยุคเงินลูกอาจจะได้รับมงกุฎ สิ่งหลักคือการกลับมาบริสุทธิ์และดลใจผู้อื่นให้กลับมาบริสุทธิ์ ให้บอกผู้อื่นถึงเรื่องราวที่แท้จริงของการกลายเป็นนารายณ์ที่แท้จริง สิ่งนี้ง่ายมาก อธิบายว่าลูกมีสองพ่อ ลูกได้รับมรดกที่มีขีดจำกัดจากพ่อที่มีขีดจำกัดและลูกได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีจำกัด ด้วยการจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกลูกจะกลายเป็นเทพ อย่างไรก็ตามภายในสิ่งนั้นลูกต้องประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ผู้คนต่อสู้กันอย่างหนักเพื่อที่จะได้รับสถานภาพ ในเวลาสุดท้ายพวกเขาจะช่วยกันและกันด้วยระยะเบ็ด ที่นั่นไม่เคยมีศาสนาอยู่มากมาย, แต่ศาสนาเหล่านั้นจะไม่คงอยู่อีกต่อไป ลูกคือผู้ที่ประกาศอาณาจักร ดังนั้นจงมีความเมตตาต่อตนเอง อย่างน้อยก็ประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง! ลูกบางคนแม้กระทั่งให้ 8 แอนนา (ครึ่งรูปี) และพูดว่า วางอิฐหนึ่งก้อนให้ฉันเพื่อสวรรค์ ลูกเคยได้ยินตัวอย่างของสุดามา เขาได้รับประสาทราชวัง เป็นการตอบแทนสำหรับข้าวหนึ่งกำมือ ผู้ที่ยากจนมีเพียง 8 แอนนาเท่านั้น ดังนั้นพวกเขาจึงให้ได้เพียงเท่านั้น พวกเขาพูดว่า บาบา พวกเรายากจน เวลานั้นลูกๆ กำลังหารายได้ที่แท้จริง ที่นั่นรายได้ของคนอื่นไม่แท้จริง เมื่อพวกเขาให้ทานและทำบุญ, พวกเขาให้

ทานกับดวงวิญญาณบาปเท่านั้น ดังนั้นแทนที่สิ่งนั้นจะเป็นบุญ, สิ่งนั้นก็กลายเป็นบาป เป็นบาปสำหรับผู้ที่ให้เงินด้วยเช่นกัน ด้วยการทำสิ่งต่างๆเช่นนั้น ทุกคนก็กลายเป็นดวงวิญญาณบาป ดวงวิญญาณบุญมีชีวิตอยู่ในยุคทองเท่านั้น นั่นคือโลกของดวงวิญญาณบุญ มีเพียงพ่อเท่านั้นที่สามารถสร้างโลก เป็นราวีที่ช่วยให้ดวงวิญญาณเป็นบาป ผู้คนสกปรกมากเวลานี้พ่อพูดว่า อย่าได้ทำสิ่งที่สกปรก ไม่มีสิ่งสกปรกใดในโลกใหม่ ชื่อของที่นี่คือสวรรค์ ดังนั้นไม่สามารถจะมีสิ่งใดอื่นที่นั่น ปากเริ่มที่จะน้ำลายสอทันทีที่มีคำพูดว่า “สวรรค์” เหล่าเทพต้องเคยมีชีวิตอยู่ เหตุที่นั่นเองอนุสรณ์ของพวกเขาจึงคงอยู่ ดวงวิญญาณไม่สูญสลาย มีนักแสดงจำนวนนับไม่ถ้วน พวกเขาเคยนั่งอยู่ที่โหนดแห่งที่พวกเขาได้จากที่นั่นมาเพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา เวลานี้มีมนุษย์จำนวนนับไม่ถ้วนในยุคเหล็ก อาณาจักรของเหล่าเทพไม่ได้คงอยู่อีกต่อไป นี่เป็นสิ่งที่ง่ายมากที่จะอธิบายให้แก่ผู้อื่น ได้มีการก่อตั้งศาสนาเดี่ยวย่อครั้งและศาสนาอื่นๆทั้งหมดก็จะถูกทำลาย เมื่อลูกอยู่ในสวรรค์ก็ไม่มีศาสนาอื่น ในภาพของรามพวกเขาก็ได้แสดงภาพรามพร้อมกับลูกศรและคันธนู ไม่มีเรื่องของลูกศรและคันธนูที่นั่น ลูกเข้าใจว่างานรับใช้ที่ใครบางคนทำในเวลานี้คืองานรับใช้ที่เขาเคยทำในวงจรก่อนหน้านี้ ผู้ที่ทำงานรับใช้อย่างมากก็เป็นที่ยรักของพ่ออย่างมาก เมื่อลูกของพ่อทางร่างที่ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดี, พ่อก็มีความรักต่อพวกเขา มากกว่าที่เขาจะรักลูกที่เฝ้าแต่ทะเลาะกันและเพียงแต่รับประทาน ผู้ที่ทำงานรับใช้เป็นที่ยรักอย่างมาก มีเรื่องราวเกี่ยวกับแมวสองตัวที่ต่อสู้กันในขณะที่ถูกระเบิดนานโยไปจากแมวทั้งสองและกินเนยนั้น ลูกคือผู้ที่ได้รับเนยของอาณาจักรของทั้งโลก ดังนั้นอย่าได้ทำความผิดใดในเวลานี้และกลับมาสกปรก อย่าได้สูญเสียอาณาจักรของลูกเนื่องจากสิ่งนั้น ลูกได้รับหนทางของพ่อ หากลูกไม่จดจำทำน ภาระของบาปของลูกก็จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆและลูกสัมผัสกับการลงโทษอย่างมาก ลูกจะร้องไห้อย่างมากด้วยความสำนึกผิดและเสียใจ ลูกสามารถจะได้รับอาณาจักรเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด อย่างไรก็ตามหากลูกสอบตกในสิ่งนี้ลูกก็จะร้องไห้อย่างมาก พ่อพูดว่า อย่างจดจำบ้านของพ่อทางร่างหรือบ้านฝ่ายสามิของลูก เพียงแต่จดจำบ้านใหม่ในอนาคตของลูก พ่อพูดว่าอย่าบ้าคั่งเมื่อเห็นใครบางคน ลูกต้องกลายเป็นดอกไม้ เหล่าเทพเคยเป็นดอกไม้ มีหนามอยู่ในยุคเหล็ก เวลานี้ในยุคบรรจบพบกันลูกกำลังกลายเป็นดอกไม้ ลูกต้องไม่สร้างความทุกข์ให้แก่ใคร เมื่อลูกกลายเป็นเช่นนั้นแล้วลูกจะไปสู่ยุคทอง อ้าวชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่ยรักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกต้องไม่จดจำใครนอกจากพ่อผู้เดียวในเวลาสุดท้ายของลูก เพื่อที่จะบรรลุผลสำเร็จในสิ่งนี้ อย่าปล่อยให้ หัวใจของลูกผูกพันอยู่กับใคร อย่าได้มีความรักต่อร่างกายที่ไม่บริสุทธิ์ ตัดบ่วงพันธะในยุคเหล็กของลูก
2. ทำให้สติปัญญาของลูกกว้างไกลและปราศจากความกลัว เพื่อที่จะกลายเป็นดวงวิญญาณบุญ อย่าได้ทำบาปใดๆในเวลานี้ อย่าได้พูดโกหกเพียงเพื่อปากท้องของลูก ใช้ข้าวหนึ่งกำมือของลูกอย่างมีคุณค่าและสะสมรายได้ที่แท้จริง มีความเมตตาต่อตนเอง

พร: ขอให้ลูกมีความรักอย่างสม่าเสมอและโดยการได้รับพรของสภาพที่โอบยบิน จงกลับมาไร้กังวลและมีการรับประกันชัยชนะ
ลูก ๆ ที่รักได้รับพรของสภาพที่โอบยบินจากบัพดาดา ลูกสามารถไปถึงบัพดาดาได้ในหนึ่งวินาทีด้วยสภาพที่โอบยบิน ไม่ว่ายาจะมาเป็นรูปแบบใดเธอจะไม่สามารถแม้กระทั่งแตะต้องลูกได้ เกาของมายาไม่สามารถเข้ามาอยู่ภายใต้ร่มฉัตรแห่งการปกป้องคุ้มครองของพระเจ้าได้ ความรักเปลี่ยนความพยายามให้กลายเป็นความบันเทิง ความรักทำให้ลูกได้รับประสบการณ์แห่งชัยชนะที่ได้การรับประกันไว้แล้วในทุกการกระทำ และดังนั้นลูกที่รักจึงอยู่อย่างไร้กังวลตลอดเวลา

คติพจน์: คงไม่หวั่นไหวกับการรับรู้ของ "ไม่มีอะไรใหม่" อย่างต่อเนื่องและลูกจะยังคงเดินอย่างมีความสุข

*** โอม ซานติ ***